Mizah

Amerika — Korkma, yürü.. Arkanda ben varım !..
Dünya — Teşekkür ederim, ama bu sefer siz öne geçseniz de ben arkada kalsam!.

ANLAYANA

Halk fırkasına ithaf

Havadisi birçok gazetelerde okuduk. Siz de görmüşsünüzdür belki. Elâzığ'da doksan yaşında bir ihtiyarın yirmi beş senedir sağ gözü körmüş. Bir gün bir ağaca çarpmış. Sarsıntı o kadar şiddetli olmuş ki, ihtiyarın gözü görmiye başlamış!

Tesadüfe bakın: Yirmi beş senedir görmiyen bir göz, bir kütüğe çarpınca şipşak açılıveriyor. Halk Fırkasının körlüğü yirmi beş seneden daha yaşlı olduğuna göre, çoktan miadını doldurdu demek... Gözlerinin açılması ve hakikatleri görebilmesi için iş sadece bir oduna çarpmıya kalıyor. Acaba Halk Fırkasına nasıl bir odun lâzım?

İhtisasa göre

Yeni İskân Kanunu göçmenleri mesleklerine, ihtisaslarına göre yerleştirmeyi gözetiyor. Kanun ne zaman çıkacak, tabii bilinmez.. Lâkin çıktıktan sonra, herkes yerli yerini bulacak demektir. Meselâ bostancılar ve yanaşmaları Ankaraya, berberler İstanbula, dalavereci ve komisyoncular İzmire, hayvan yetiştirenler (buraya memleket ismi yazamıyacağız, alınan olur); balcılar yine Ankaraya yerleştirilecekler.

İstanbuldaki Bakanlar

Çoğu, Bakan olur olmaz soluğu İstanbulda aldılar. Bu arada, seyahatlerine bir sebep göstermiş olmak için değil; İstanbul bütün Türkiyeye bedel olduğu için de değil; sırf, Bakanlıklarını ilgilendiren meseleleri mahallinde görmek ve anlamak gibi halis bir niyetle hareket ettiklerine kimsenin şüphesi yok!

Yalovada kabine toplantısı, Modada balo, falanca zatın evinde kokteyl parti, filâncaya vaidler...

Sonra gazetelerde şu tertip havadisler:

(Mühim bir zat ismi) bugün (mühim bir daire ismi) gelerek öğleye kadar ilgili zatlardan malûmat almışlar ve bu meseleyle bizzat ilgilenerek meşgul olmuşlardır. Kendilerinin gösterdikleri yakın alâka ilgilileri şiddetle mütehassis etmiştir!

Tabii eder be birader.. Etmez olur mu?

İstanbula gelen hangi Bakanı arasanız ya Vilâyette, ya Maarifte, yahut Bakanlığını alâkadar eden diğer bir makamda malûmat almakla veya işleri yakından incelemekle meşguldür. Sanki Bakan değildir de o makamın vazifelisidir. Kendileri İstanbul ahvaline bu kadar yakın alâka duyduklarına göre bari bu adaki memurları da yollıyalım, Ankarada Bakanlık etsinler...

Beri yandan, insaf sahipleri düşünüp duruyorlar: İşe başlar başlamaz bu kadar hummalı bir çalışmaya koyulan, rahat yüzü görmiyen, dinlenmiyen hükûmet erkânının bu gidişle çabucak havuza alınması icap edecek.

O zaman Vilâyetin, Belediyenin, Maarifin, Kadastronun işlerile kim uğraşacak? Hergün göre göre alıştığımız asıl vazifeliler mi? Vallahi deveden inip ata binmişe döneriz!

— SİVRİSİNEK —

Ressam — Şimdi kalkıp biraz dinlenebilirsiniz!

— Üzülme şekerim, âşıkın kaçtıysa sen de kocanla ondan intikam alırsın!

Ramiz Gökçe

Geçim Albümü

HAZIRLANMAKTADIR. YAKINDA NEŞREDİLECEK OLAN BU ALBÜMDE:

HER VATANDAŞ GEÇİM SIKINTISINI BÜTÜN ÇIPLAKLIĞİLE GÖRECEK,

HER VATANDAŞ GÜLMEKTEN SIKINTISINI UNUTACAK,

HER VATANDAŞ NEDEN GEÇİNEMEDİĞİNİN HAKİKİ SEBEPLERİNİ ANLIYACAKTIR!

FİATI 50 KURUŞTUR

— Baloya gitmiyoruz canım, plâja gidiyoruz, pantalon giysene!

— Ben de o kadar açık saçık gitsem bana da öyle bakarlar!

Cilt 9, Sayı: 212 FİYATI 25 KURUŞ 28 Temmuz 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Gitti Gülsüm Geldi Gülsüm

— Her nevi Gülsümün alınmaması ricasile —

YENİ hükûmetin ilk işi, kazana daldırılmış kepçe gibi ortalığın altını üstüne getirmek; etrafı bir âlâ karıştırmak oldu. Oooh! dedik, ne âlâ... C.H.P. nin partizanlarını da iş başında tutacak değiller ya...

Aradan iki ay geçti. Mekanizma A dan Z ye kadar değilse de Y ye kadar değişti. Fakat tayinlerin, nakillerin ardı arası kesilmiyor. Sanki herşeyin zembereği birdenbire boşandı da bir türlü zaptedilemiyormuş gibi bir hal..

Filânca valiyi yerinde arıyorsunuz.. Çoktan uçmuş. Makam sandalyasında bir başka zat: İş Bankası yârânından... Falanca Umum Müdürlüğe bakıyorsunuz, eskisi gitmiş, yerinde yenisi: Denizbank yelkenlilerinden... Bilmem hangi müsteşarı arıyorsunuz, eskisi gitmiş, yenisi iş başında: D.P. ricalinden... Kimi mücahidi muhterem, kimi seçim kavgasında üç gece uykusuz kalmış, kimi D.P. nin danışma kurulu tanzimat dairesi odacısının akrabası, kimi genel merkez özel sekreterinin kayınbiraderi, kimi akraba, ahbap, dost, arkadaş, eski çilekeş, yeni dalkavuk....

Amma giden pekâlâ çalışıyordu, gideni halk seviyordu, gidenin başarıları vardı! Buna mukabil gelene vâdedilmişti, geleni memnun etmek lâzımdı, gelenin partiye teberruları olmuştu!

Haniya zihniyet değişiyordu? Zihniyet değişecek yerde sade erkân değişti galiba!

Nasrettin Hocaya bir komşusu acemce bir mektup göstermiş. Hoca okuyamamış. Komşu:

— Kavuğundan utan be adam! demiş, bir de hoca olacaksın!

Hoca hemen kavuğu çıkarmış:

— Haydi, demiş, bununla oluyorsa, sen oku bakalım!

Mektup ayni mektup amma, bu iş sade sarıkla olmuyor!

— MİZAHÇI —

C. H. P. — Sizi yeni bir yoldan gideceksiniz zannediyordum...
D. P. — Hayır, ben de ayni yolun yolcusuyum!

Hava gazının havası

Yazan: Dr. Cemal Haracoğlu

(Günlük gazetelerin insan sağlığına ne kadar ehemmiyet verdiği malûmdur. Biz de okuyucularımızı bu zevkten mahrum etmemek için makalelerile meşhur bir dahiliye mütehassısımızdan bir yazı rica ettik. Bizi kırmadılar. Bu son derece ilmi yazıyı aynen neşrediyoruz:)

Geçen gün hava almak için şöyle bir dolaşıyordum. Eh, tabii ben de insanım değil mi ya? İnsan doktor olmakla beşeri haklarını kaybetmez ki... Biz de hava ile yaşarız, sırasına göre havadan yaşarız. Onun için biraz hava almak istedim.

Derken civarımdan bir gaz kokusu yükseldi. Tansiyon âletim yanımda olmadığı için ne gazıdır, ölçemedim amma, düşündüm: Havagazındaki hava insanda gaz yapar mı, yapmaz mı? Mevsim münasebetile bu mevzuu yazmak aklıma geldi. Sevgili okuyucularıma bu hususta bazı malûmat arzetmek istedim.

Malûm ya, memleketimizde türlü türlü hava vardır. Serti, yumuşağı, lodosu, poyrazı... Havalanmakla hava almak — hanımlar duymasın — ayrı ayrı şeyler olması işte bu hava farkından ileri geliyor. Havalar arasındaki fark da hararet derecelerine tesir ediyor ve biz kendimizi daha ateşli, yahut daha sakin hissediyoruz.

Halbuki ben Frankfurttayken orada başka bir hava eserdi. Bu Frankfurt, malûm olduğu üzere Üniversitemiz'in değerli profesörlerinden Frank'ın keşfiyatından olduğu için o ismi almıştır. Ha... ne diyordum. Yorgunluk efendim, ne yaparsınız. Bu bizim memleketteki şartlar altında çalışmak insanı Boğaziçi vapuruna döndürüyor. Yâni bir bakıyorsunuz iskelenin kapıları ardına kadar açılınca hamalından en aristokrat yolcusuna kadar her türlü fikirler insanın kafasına hücum etmez mi? Ondan sonra işiniz yoksa iskele iskele uğrayıp o düşüncelerden kurtulun bakalım.

Geçen gün bakkaldan yüz dirhem peynir alıyordum. Herif:

— Ne düşünüyorsun bey.. Binin yarısı beş yüz, o da sende yok! dedi.

İşte halk da bu bakkala benzer, kendisinde olmıyan şeyi başkasında da yok farzeder. Buna ilim dilinde attımgerbayten derler. Yâni başkasının üstüne atmak. Lâkin bunun için kendinden başka insanların da varlığını kabul etmek lâzımdır. Halbuki bizim hastalarımız üstünde yaptığımız, sonra da hayvanlara tatbik ettiğimiz tecrübeler müsbet netice vermekle beraber göstermiştir ki insan öyle kolay kolay bir başka insanın varlığına tahammül edemiyor. Çünkü tahammül, yüklenmek demektir. Hamal da buradan gelir. Bu lâfları yeni nesil pek bilmez amma, olsun, biz yazalım. Herkeste hamallık kabiliyeti bir olmaz. Bunun için de insan başkasının varlığına tahammül edemez.

İşte havacılık alanında gençlerin gösterdiği başarı, yaşlılara nisbetle neden fazladır zaten? Havanın tahammülü artırmasından. Açık hava, insana bir gayret verir ne de olsa. Meşhur âlim Palavrayef bütün ilmi keşiflerini açık havada yapmıştır. Çünkü o zaman daha çok çalışabiliyordu.

Halbuki biz, mütevazı araştırmalarımızla ancak hastalarımız üzerinde tatbikat yapabiliyoruz. Yalnız onlara hava sağlıyabiliyoruz. İnşallah, havagazındaki gazın insanda gaz yapıp yapmadığı mevzuunu ikinci yazımda tamamlıyacağım. Şen ve esen kalınız sevgili okuyucularım!

Ellere göre...

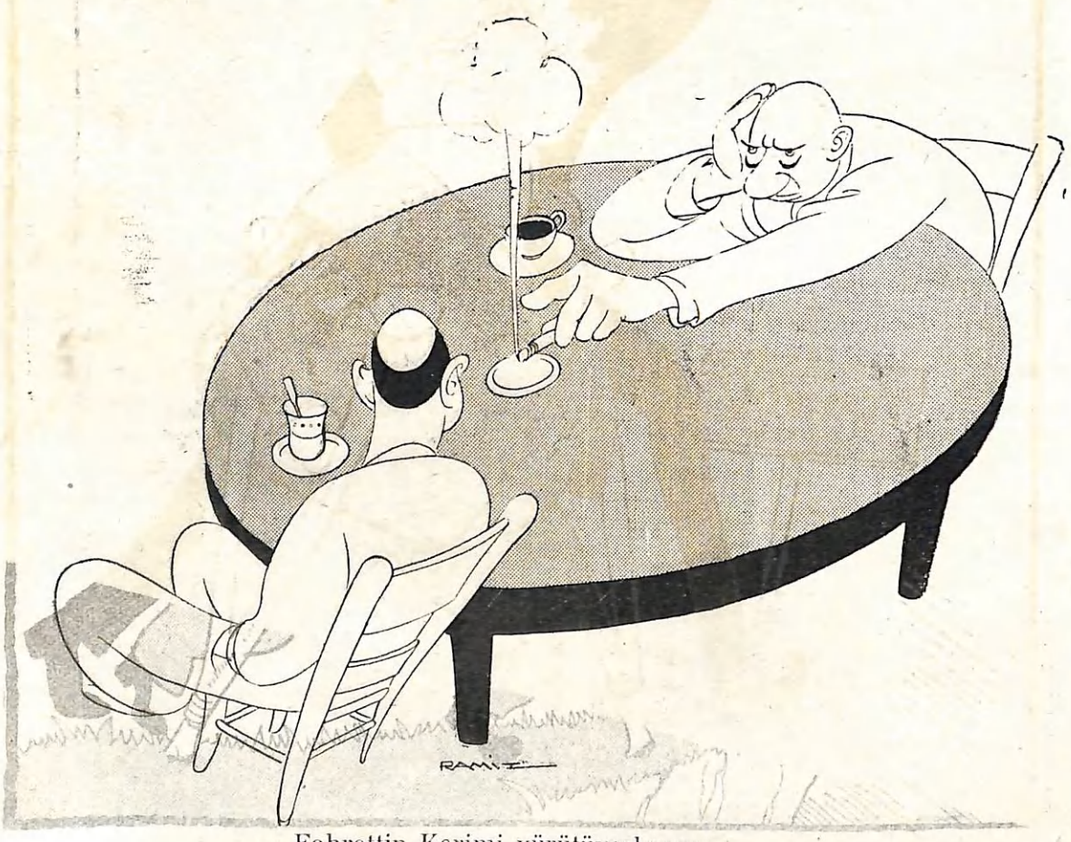

— Fahrettin Kerimi yürütüyorlarmış...
— Maşallah... Demek o kadar büyüdü!

Bizim bayramdan notlar

İnsanın kendinden bahsetmesi tuhaf amma, sade elâlemi dilimize dolayacak değiliz ya.. Biraz da bizim senelik bayramdan bahsedelim.

Cemiyet Başkanımızın rivayetine göre bu bayram millete malolmuş. Elbette sizin de haberiniz vardır. Çünkü millet hakikaten Yıldızdaki Malta köşküne toplanmıştı; amma bizim bayram için mi, yoksa Cumhurbaşkanını görmek için mi, orasını soramadım!

★

Saat yediyi geçiyordu. İki kişinin konuşmasına kulak verdim. Bir meslektaş:

— Yahu, bu ne biçim bayram? diyordu. Öbürü:

— Acele etme, dedi, şimdi ramazan.. Oruç tutuyoruz. Hele büfe açılsın, sen bayramı o zaman gör...

★

Bayramımızın en şenlikli tarafı, yirmi yaşındaki Neriman Hikmetle yetmiş küsur yaşındaki Hüseyin Rifatın nişanlanmaları oldu. Perihan Sözeri bu vesileyle firaklı şarkılar söyledi ve saz takımı da çaldılar. Herkes neş'elendi. Nişandan sonra şerefe tek atışa başlandı.

★

Bayram öyle geçti ki, hiç şüphesiz bulunamıyanlar bulunanlara, bulunanlar da bulunamıyanlara imrenmişlerdir.

— MUHABİR —

— Doğru yoldan gitmek için bütün eşeklerin dizginini sıkı tutmalı, ya sağa kaçıyorlar, ya sola!

Tek Keramet

Fuzûlî'yi Tazmîn

Kişi üç cümleyi dizmekle suhandân olamaz
Yaylı bir koltuk edinmiş diye erkân olamaz

Gece gündüz lâfa hız verse de bir zorlu hatib
Nükte-perdâz olur ammâ ki Koraltân olamaz

«Eylesen tûtiye ta'lîm-i edâ-yi kelimât
Sözü insân olur ammâ özü insân olamaz»

Başvekâlette bulunmuştu Günaltay'la Saka
Başvekil olsa da unvanları Adnân olamaz

«Her kimin vâr ise zâtinde şerâref küfrü
İktisâbât-ı ulûm ile müselmân olamaz»

Âlimin kıymet-i şahsiyyesi rûhunda gerek
Şâirin kadrine kantar topu mizân olamaz

Geçti bir gülle bahâr ettiği demler şehrin
Üç buçuk park ile bir belde gülistân olamaz

Devreder halk ile birlikte mahallâtı Bayar
Ona milli heyecandan iyi destân olamaz

Çalışır meşka ahibbâ Ozanın sözlerini
Saksağanlar gaga vurmakla gazelhân olamaz.

AKILLI OZAN

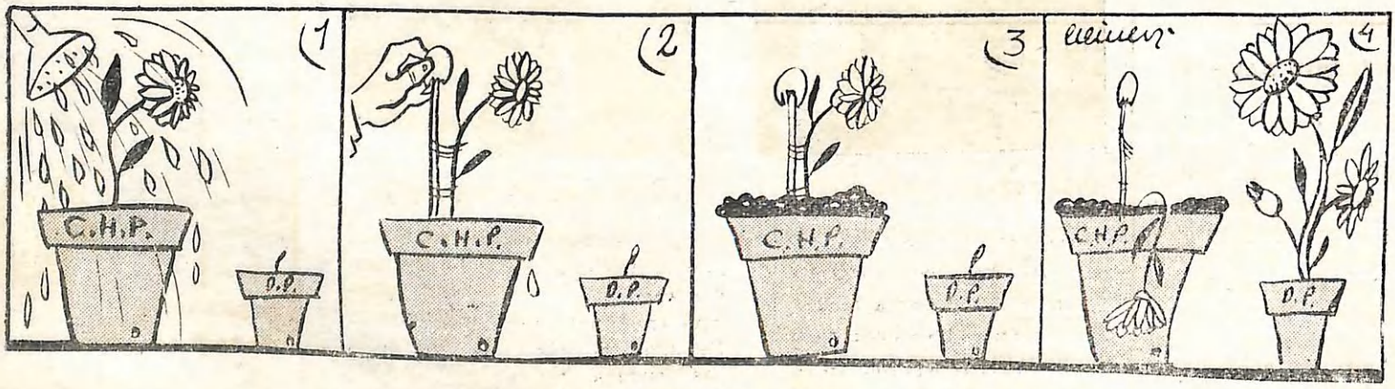

Arpa ektim, darı çıktı!

Geçim Albümü

HAZIRLANIYOR!

Sene 1 — Sayı 10 28 Temmuz 1950

Mizah

Ayrıca satılmamakla övünür, haftalık ciddî gazete

PERİ

Yarın güzel bir sayı veriyor.

Köy davası

Halk Fırkası Hükûmetleri yalnız şehirlere, hattâ yalnız Ankaraya ehemmiyet verdi. Köylere de bir köy enstitüsü aşıladı. Tutmadı, başka... Her ne ise, olan oldu. Şimdi köyleri kalkındırmak lâzım. Lâkin köyler ne halde? Bir gazete başmuharriri sıfatile arabaya atlayıp Erenköy ve Merdivenköyüne kadar şöyle bir uzandım.

Erenköyde yaptığım incelemeler, İstanbulluların neden dolayı köylere bu kadar düşkünlük gösterdiğini açığa çıkardı. Köylerimiz çamlıklarla, villâlarla süslü, yolları asfalt, mektepleri, büyük bakkaliyeleri olan yerlerdir. Merdivenköyüne gelince, burası ikbale yükselmek istiyenlere bir basamak olacak her şartı haizdir. Köyde bir dergâh, bir mezarlık ve bir de parti bucağı faaliyet halindedir.

Erenköy ve Merdivenköyde halk gerçi yarı çıplak geziyor. Lâkin bu çıplaklık kendilerine, bilhassa kadınlara hayli pahalıya malolmaktadır. Binaenaleyh hayat seviyesinin yüksekliğinden ileri gelmektedir.

İki saat süren mütemadi müşahedelerim neticesinde köylerimizin pedikürden maniküre kadar her türlü medeniyet şartlarına malik olduğu neticesine vardım. Anladım ki, memlekette köy dâvası diye bir şey yoktur. Köylü efendimiz bizden çok daha konforlu evlerde, rahat bir ömür sürmektedir. Bu itibarla, hükûmetin biraz da şehirlilerle meşgul olması icap eder kanaatindeyim. Nitekim hükûmet erkânı da bu tahminlerimi boşa çıkarmıyarak şehirlere akın etmiye, Yalovada, Floryada tetkiklere başlamışlardır.

Ahmet Emin YALMAN

GAZETECİLERİN BAYRAMI

İstanbul Gazeteciler Cemiyeti tarafından tertiplenen bayram kutlanmıştır. Bu mutlu törende sayın Cumhurbaşkanı, sayın Meclis Başkanı, sayın Kabine Başkanı, sayın D.P. Başkanı, Saraylar İdaresi sayın Başkanı, sayın Başbakan Yardımcıları Başkanı, sayın Vali ve Belediye Başkanı ve diğer sayın başkanlar, bu arada birkaç da gazeteci hazır bulunmuştur.

Istanbul Radyosunda islahat başladı !

İstanbul Radyosunun yeni ve çalışkan Müdürü Zâhir Törümküney işe başlar başlamaz Radyonun mühim tarafını ele almıştır. Birçok şikâyete sebep olan Türk ve Garp musikisini nizama koymak üzere Garp eserlerini Mehterhane takımına çaldıracaktır. Üstad Cemal Reşidin idare edeceği Mehter takımı İtalyan bestekârı Verdi'nin bestelediği:

Gafil ne bilir neş'e-i pürşevk u vegayı
Meydan-ı celâdetteki envar-ı safayı

şarkısını hazırlamaktadır. Resmimizde, Cemal Reşit zurna ile takımını idare ederken görülüyor.

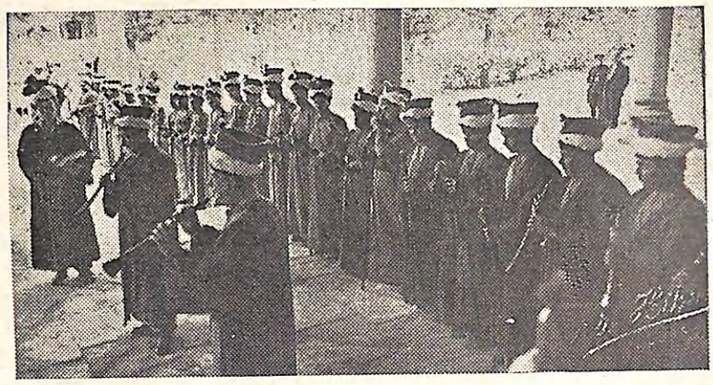

İstanbul Radyosunda batmış Batı müziği çalan Mehter takımı

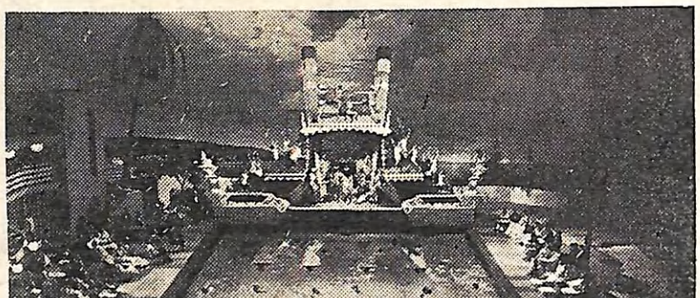

DENİZYOLLARI ALIŞVERİŞTE

Devlet Denizyolları son zamanlarda kuvvetli hücumlara maruz kalmaktadır. Bu hücumlar karşısında neye uğradığını anlıyamıyan Denizyolları, o şaşkınlıkla bir vapur daha sipariş etmiştir. Son derece lüks olan bu vapurda bir yüzme havuzu da bulunuyor. Resmimiz, vapur yolcularının yüzme havuzundaki tecrübelerini gösteriyor. Denizyolları, bundan sonra içinde stadyom bulunan bir vapur yaptıracaktır.

DİLENCİLER TOPLANIYOR!

Belediyenin hummalı faaliyetleri neticesi dilenciler caddelerden yeniden toplanmıya başlanmıştır. Toplanan dilencilerin cami duvarları dibine yerleştirilmelerine hararetle devam edilmektedir.

DAİRELERDE TEFTİŞLER

D. P. iktidara geçeliberi C.H.P. zamanından mevrus kötü itiyatlardan kurtarmak üzere resmî dairelerde esaslı teftişlere başlanmıştır. Resmimiz, bu sebeple dairelerde nasıl hummalı bir faaliyetle çalışıldığını göstermektedir.

GELENLER VE GİDENLER

★ Halk Partisi erkânından bir zat insafa gelmiş, onu gören insafsızlar partiyi terkederek çıkıp gitmişlerdir. Esasen Halk Partisinden millete kâfi derecede gelmiş bulunduğundan bundan böyle kimsenin bu Partiye girmek aklına gelmiyeceği anlaşılmaktadır.

★ Pazar günü yağan yağmurlar, İstanbulda Beşiktaştaki merdivenli havuzu tamamen doldurduğundan o gece orada Türk - Fin takımları arasında güreş yapılamamış, onun yerine Türkiye yüzme birincilikleri yapılmıştır. Neticede en iyi ve çabuk yüzücü olarak İstanbul Sergisi tertip komitesi seçilmiş, ikinciliği Taksim Belediye Gazinosu müsteciri kazanmıştır.

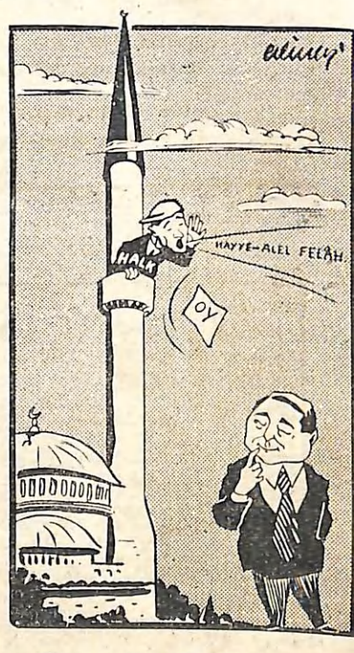

Karga ile tilki hikâyesi!

ŞİMDİ NASIL YAZARLARDI?

PARILTI

Altın gibi bir nehr akıyordu
Ruhumla o ruhun arasından.
Bahsetti uzaktan bana Marşal
Sulhun bu unulmaz yarasından.

Vurdukça bu harbin ona aksi
Kaçtım o bakıştan, o satıştan!
Baktım ona sessizce uzaktan;
Hayretle deyip: Harbe kitaksi!

Sembolist şair
Ahmet Haşim

NOT:

Becerikli Dışişleri Bakanımız meşhur edebiyatçı Profesör Fuat Köprülü'nün benzeterek yazıp mecmuamıza hediye ettiği bu şiirden sonra ayni tarzda manzumeleri neşre devam edeceğiz. Bunların hiçbir hakkı mahfuz olmadığı için dileyen, kendi mizah mecmuasında istediği gibi taklid edebilir. Hodiri meydan!

Ekrem Reşit

- Ne söyle, ne işit!. -

İstanbul Radyosundan naklen Anadolu Ajansının radyo dahilindeki süper özel muhabiri bildiriyor:

İstanbul Radyosunun ötedenberi mânalı, mânasız, iyi, kötü gibi âdi ve aşağılık hükümler ve endişeler mevzuubahis olmaksızın götürü radyofonik temsiller müteahhidi Ekrem Reşit Rey, aleyhinde yapılan neşriyata dayanamıyarak odasının üst kattan alt kata naklini istemiştir.

Başbakanlık kanalıyle Basın Yayın Umum Müdürlüğüne ve oradan da Radyolararası Genel Sekreterliğine yapılan ifşaata göre götürü müteahhidin bu teessürü memlekette büyük bir telâş uyandırmıştır. Ayda Radyonun fakir bütçesinden aktardığı binlerce liracığın icabında Marşal yardımından karşılanabileceği, fakat yüksek şahsiyetinden asla vazgeçilemiyeceği hususunda kendisine tebligat yapılması kararlaştırılmıştır. — Etmez ya — kazara, istifa fikrini aklından geçirirse bundan vaktile haberdar olmak ve mâni tedbirleri almak üzere tercüme eserleri kendi telifi haline koyduğu çalışma höcresine bir adet radar yerleştirilmesi de düşünülmektedir. Diğer taraftan müteahhit, şimdiye kadar radyodan aldığı para ile Radyoevinin yanında hususî bir istasyon yaptıracak ve radan kendi yazdığı radyofonik temsilleri yayınlamıya devam edecektir?

MERASİM BİTEMEDİ

Nedir bu başımıza gelenler Yarabbi?

C.H.P. gitti gider. D.P. geldi yerleşti. Lâkin gelenekler de yerleşmiş olacak ki, bir türlü gidemiyor.

Misal mi? Sayalım:

Falanca Bakan şehre geliyor meselâ.. Dairelerde işiniz yoksa âmir, memur, hattâ hademe arayın...

Filânca Bakanın kardeşinin çocuğu midesine iyi gelen bir su içmek için Vişiye gidecek olsa en büyük mülkiye ve emniyet âmirinden daktilo makinesine kadar hava meydanlarına taşınıyor...

Biz zannederdik ki... Daha doğrusu görmüştük ki, Cumhurbaşkanı trenden vazgeçmiş, muhafız polisten vazgeçmiş, beşer onar otomobilden vazgeçmiş... Daha küçükleri neden merasimden vazgeçmiyorlar acaba? Alışkanlık mı? Çalışkanlık mı?

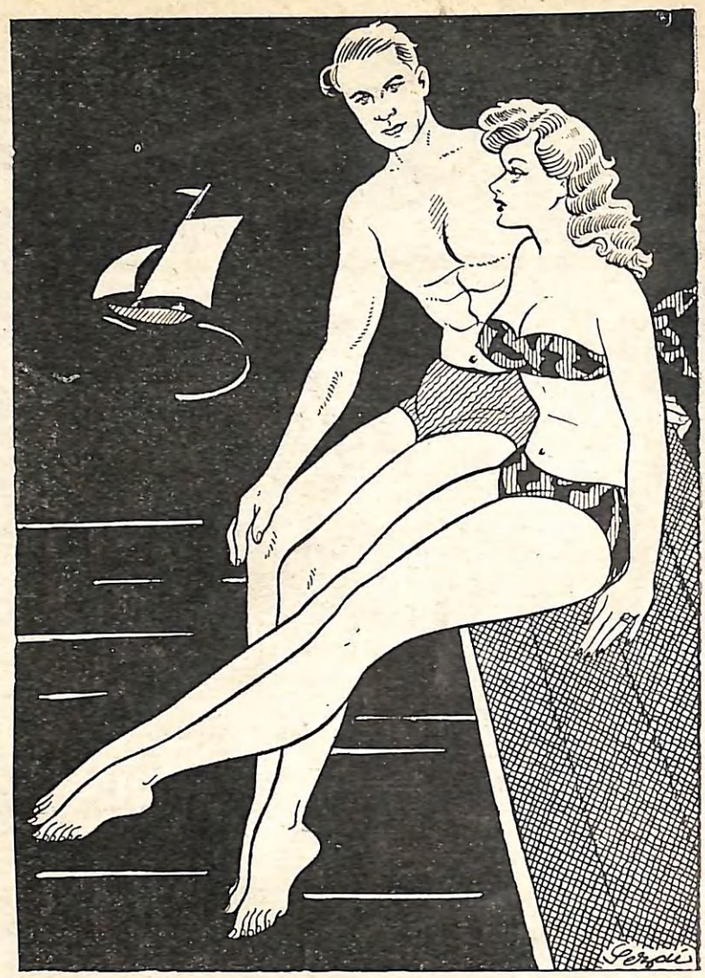

Erkek — Bu kadar yüksekten, imkânı yok atlıyamam..
Kız — Merak etme, ben seni atlatırım!

— İçki hayatı kısaltır derler.. Ne doğru! İçmediğim günler dehşetli uzun görünüyor..

Çömezin Röportajları : 212

Olayları İnceliyoruz!

Çizen : Ramiz

— Bir kadın bir defada 4 çocuk birden doğurmuş!
— Onu bana değil, dokuz doğuranlara söyle...

— Maşallah, Başbakanımız herkese güler yüz gösteriyor, değil mi?
— Evet, amma sade o kadar gösteriyor galiba!

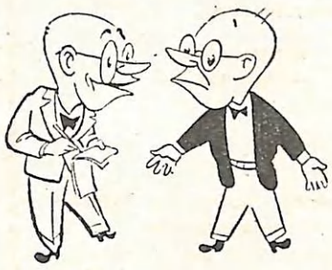

— Ey, Demokratlardan ne bekliyorsun bakalım?
— Hiç... Ben ne mektep arkadaşıyım, ne birinin akrabasıyım!

— İstanbul Valisi niçin gidiyormuş?
— Birine yer açılsın diye!

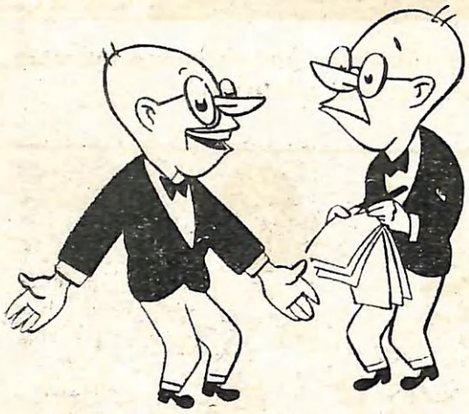

— Hani ekmekler beyazlaşıyordu? Neden yine kapkara...
— Ne yapalım, alâkalılar yüz akıyla işin içinden çıkamadılar da ondan!

— Amerika bizden Kore için yardım istemiş...
— Korkarım yakında Marşal yardımını da bizden istiyecekler!

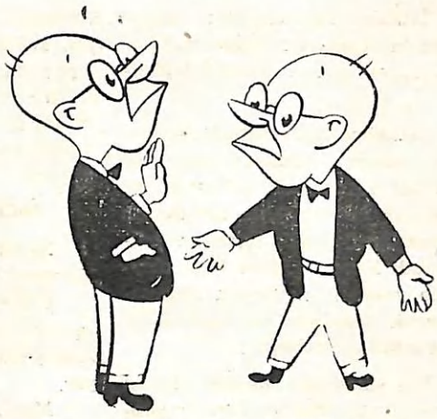

— Belediye seçimlerinde kimler kazanacak dersin?
— Meclis seçimlerinde açıkta kalan eş, dost!

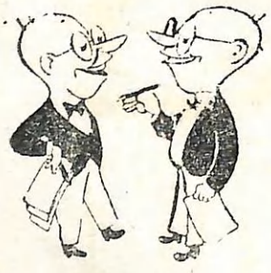

— Mekteplerde devlet imtihanları başlıyormuş...
— Bizim devlet 14 Mayısta o imtihanı verdi!

— Neden köy muhtarlarını parti seçmiyor?
— Köylü muhtar seçiminde de muhtar olduğu için!

— Radyomuzun sesi çıkmıya başladı, değil mi?
— Evet, amma pek falsolu çıkıyor!

— Bakanların bazıları cuk oturdu...
— Doğru, hele bazıları da çok oturdu!

Hikâye

Hediye

Yazan: VİR GÜL

NESRİN o akşam dostunu karşılamıya hazırlanırken aynanın karşısında uzun uzun durdu ve göğsü göbeğine kadar açık pembe ipekli entarisine, saçına taktığı güle, boynuna astığı gerdanlığa baktı, baktı, bakmıya doyamadı.

— «Hele bu gerdanlık!» diyordu. «Memoş görünce kimbilir ne şaşıracak ve... Kimbilir ne kadar kıskanacak!»

«Erkeği bendetmek için kıskandırmalı» sözünü iyi bellemişti ve işte şimdi tatbik ediyordu.

Memoş geldi. İçeri girer girmez gözü metresinin göğsüne gitti. Eskiden daha aşağılara takılırken şimdi biraz yukarıda kaldı:

— «Vay!» dedi. «Güle güle. Ne zaman aldın?»

Nesrin hemen cevap vermedi. Sırıtıp kırıtarak, mahcupluk numarası yaptı. Sonra da anlattı:

— «Ben almadım... Şey... Hediye...»

Memoş'un gözleri parlamış, kıskançlık alevlerile güldür güldür yanmıya başlamıştı.

— «Kim!» diye haykırdı. «Kim verdi?»

Nesrin en şakrak kahkahasile gülüp en kıvrak hareketile kırıttı:

— «Şey... Canım... Bir ahbap... Aman sen de! Herşeyi anlamak istersin. Sana hesap vermiye mecbur muyum?»

Gel de cevap ver! Tabii mecbur değildi. Memoş onun kocası değildi ki hakka, hukuka dayanarak hesap istesin... Zengin değildi ki parasına, puluna güvenerek ısrar etsin...

Sustu.

Fakat bir dahaki gelişinde merakı büsbütün arttı: Bu sefer Nesrin'in kolunda elmaslı bir bilezik vardı.

— «Bu da kimden?» diye soracaktı.

Duraladı.

— «Ben bu bileziği tanıyorum» dedi.

Nesrin yine sırıtıp kırıttı:

— «İlâhi Memoş! Her sakallıyı baban mı sanırsın? Bilek bileğe benzer de bilezik bileziğe benzemez mi?»

Doğru söylüyordu. Memoş metresinin bileğine baktı: O da tıpkı eski metresinin bileğine benziyordu.

Ne desin? Sustu.

Fakat şu Nesrin onu hakikaten deli etmiye karar vermiş gibiydi. Üçüncü seferinde karşısına yakut küpelerle çıkmaz mı!

Memoş:

— «Bunlar da ne?» diye sordu.

Nesrin yine bir kahkaha attı:

— «Hah ha! Yoksa bunları da mı tanıdın?»

Memoş artık dayanamadı. Kaşlarını çatarak:

— «Tanıdım ya!» diye haykırdı. «Numarayı bırak! Doğru söyle. Bunları nereden buluyorsun? Cevap ver, yoksa seni şimdi şurada...»

Nesrin baktı ki iş kötüye sarıyor, şaka derken kaka olacak, anlattı:

— «Doğrusunu ister misin, Memoş? Bunları bana İclâl veriyor...»

— «İclâl mi?»

— «Evet, senin eski metresin. Kızma: Kadınlar arasında böyle işler olur. Gayeye varmak için her vasıta mübahtır, diyen kimse herhalde kadın ruhundan ilham almış olacak.»

Memoş bu işin içinde bir takım işler olduğunu anlıyor gibiydi.

— «Gaye mi?» dedi. «Senin bu işde gayen ne?»

Nesrin: «Benim değil» dedi. «İclâlin bir gayesi var.» Memoş muammayı çözmenin verdiği zevkle tekrar sordu:

— «Neymiş onun gayesi?»

— «Seni bana bendetmek.»

— «Beni sana bendetmek ha? Peki, sebep?»

— «Sebep, seni başından tamamile defetmek.»

— «Beni başından tamamile defetmek ha? Peki, neden?»

— «Sevdiği erkekle başbaşa kalmak istiyor da ondan.»

Memoş başka bir şey sormadı. Bunun üzerine, Nesrin izahat ve tafsilât verdi:

— «Bu aklı bana İclâl öğretti. Hergün başka mücevher takıp karşına öyle çıkacağım... Bunları kim veriyor, diye şüpheye düşüp beni kıskanacaksın. Kıskanınca bana daha fazla bağlanacaksın ve, kalbinde İclâlin biraz olsun yeri kaldıysa onu da kapayıp hepsini bana vereceksin. İclâli tamamile unutacaksın, o da senden bütün bütün kurtulup, sevdiği adamla başbaşa kalacak. Bir taşla iki kuş. Fena mı?»

Memoş çok derin bir düşünceye dalmıştı. Cevap vermedi. Başka şeylerden bahsedip başka işlere geçtiler.

* * *

Ertesi gün Memoş görünmedi. Daha ertesi gün, hikâyenin sonunu merak edip de öğrenmek üzere, şöyle öğleye doğru Nesrin'e telefon etseydiniz «meşgul» sesile karşılaşırdınız. Çünkü İclâlle konuşuyordu ve bu konuşma mübalâgasız bir saat sürdü.

İclâl: «Teşekkür ederim, Nonoşum» diyordu.

Nesrin: «Oldu mu?» diye sordu.

— «Oldu ya. Tam istediğim gibi oldu. Sana tekrar tekrar teşekkür ederim.»

— «Etağfurullah. Sen onu bırak da, nasıl oldu, onu anlat.»

— «Beklediğim gibi, şekerim. Dün akşam baktım, çat kapı Memoş gelmez mi? Doğrusunu istersen ben bu kadar çabuk beklemiyordum ve sana öteki mücevherlerimi de göndermiye hazırlanıyordum. Herifin içindeki eski ateş henüz pek küllenmemiş ki bir iki karıştırmakla tekrar alevlenmiş.»

— «Peki, ne dedi?»

— «Ne diyecek! Sen başka birini seviyormuşsun, öyle mi? dedi.»

— «Sen ne dedin?»

— «Ben de dedim ki, yok sen başkasını sevmiyor musun? dedim.»

— «Onun üzerine ne dedi?»

— «Onun üzerine dedi ki, sevmiyorum ya, dedi. Sevsem sana gelir miydim, dedi. Sonra yine: Sahi söyle, sen başkasını seviyor musun? diye sordu.»

— «Sen ne dedin?»

— «Ben de dedim ki, ilâhi Memoş, dedim, başkasını sevseydim şimdi sana kapıyı açar mıydım, dedim.»

— «İyi demişsin. Sonra?»

— «Sonrası işte bu, Nonoşum. Barıştık, sarılıştık, öpüştük, konuştuk... Hasılı, anlaştık!»

— «Mükemmel, gözün aydın. Peki, benim iş?»

İclâl bu suali bekliyordu.

— «O da oldu» dedi. «Bil bu akşam sende. Hiç merak etme.»

İclâl'in «Bil» dediği Bilâl'dı; yâni bir müddettenberi dostu olan delikanlı. İclâl, bu devir muamelesini nasıl yaptığını anlattı:

— «Günlerdenberi seni ona medhede ede bitiremedim. Hususiyetlerini ballandıra ballandıra anlattım. Öyle ki, şimdi sana vurgun!»

Nesrin: «Teşekkür ederim, Lâlo'cuğum!» dedi. «Eksik olma. Zahmetlerine teşekkürler.»

— «Bir şey değil, Nonoşum. İkimiz de epey uğraştık amma, ne yaparsın, kabahat bizde değil. Şu erkek, kendilerinden bıktığımızı vaktinde anlasalar da bizi bu gibi zahmetlere sokmasalar daha iyi olmaz mı?»

Küçük Valinin maceraları!..

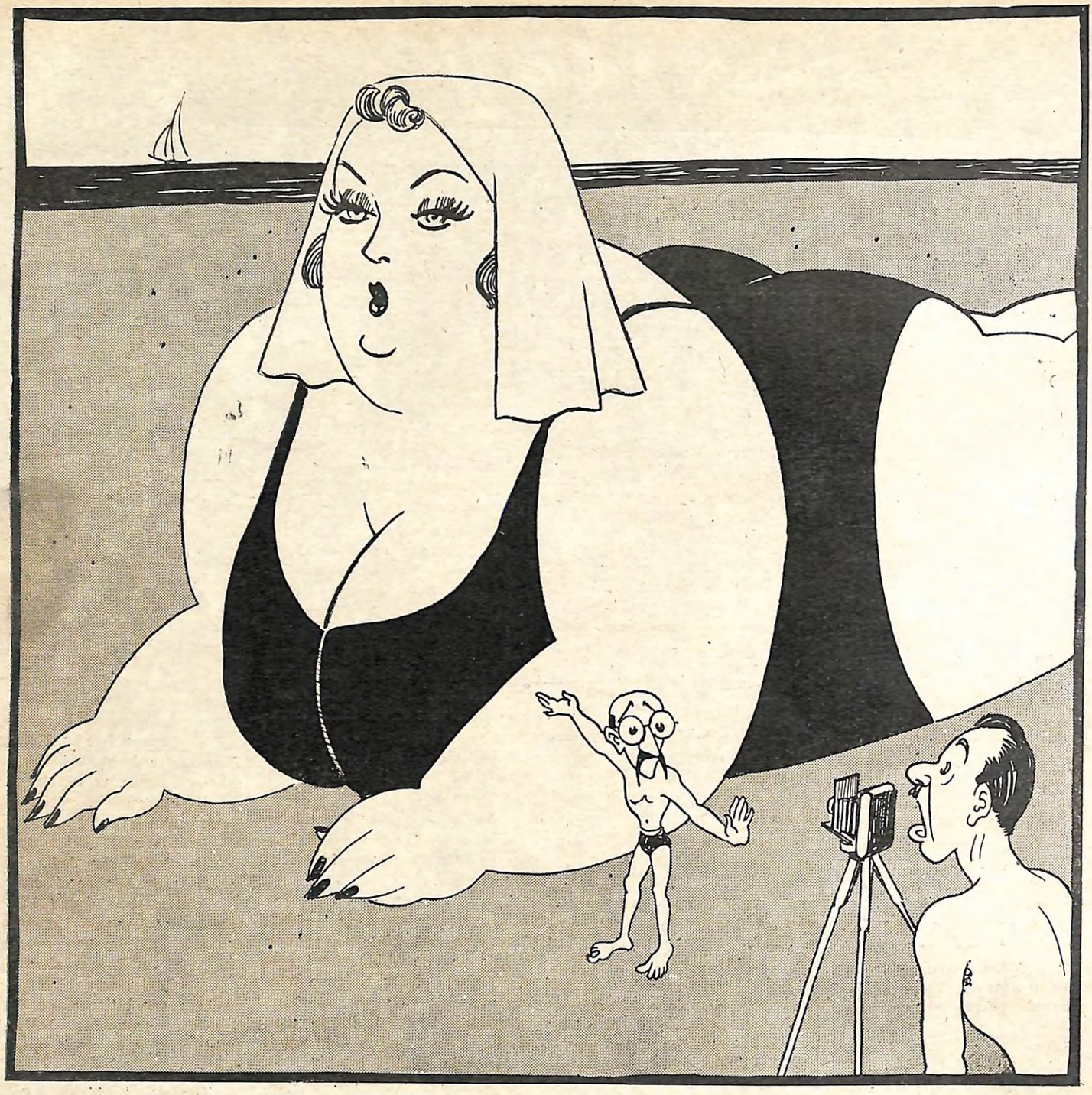

Sıska Dayı — Karımın resmini çekmiye ne hakkın var?
Fotoğrafçı — Yanılıyorsunuz bayım, ben İsfenksin resmini çekiyorum!

KAZA

Gazeteci çocuk:

— İkindi postası! Kazayı yazıyor! Elli beş kurban var! diye bağırıyordu.

— Herkes gibi biri daha aldı. Baktı: Ne kaza vardı, ne kurban! Gazeteciyi yakalıyarak sordu:

— Hani kaza nerede? Kurbanlar kim?

Çocuk izah etti:

— İşte, beyim, kazaya siz de uğradınız. Şimdi kurbanların sayısı elli altıyı buldu!

HEMŞEHRİ

İki Kayserili İstanbula gelirken, bulundukları kompartımana Ankaradan biri bindi.

Kayserililerden biri ötekinin kulağına uzanıp:

— Soralım, bakalım, dedi. Belki o da Kayserilidir. Konuşuruz, vakit geçer.

İkinci Kayserili o fikirde değildi:

— Sormıya lüzum yok. Kayserili olsaydı kendisi hemen söylerdi. Kayserili değilse konuşmıya değmez!

TAVUK

Müşteri sabretmiş, etmiş, nihayet öfkelenmişti. Garsonu çağırdı:

— Hani benim yarım tavuk? diye sordu. Bir saat oldu söyliyeli. Daha ne kadar bekliyeceğim?

Garson sırıttı:

— Başka bir müşteri daha yarım tavuk isteyinciye kadar.

— ???

— Öyle ya, beyim, tavuğun yarısını kesemeyiz ya!

ŞİFA

Doktor hastayı muayeneden sonra masasına geçti.

— Size şimdi yemeklerden sonra alınacak bir hap vereceğim, dedi.

— Haplardan evvel alınacak yemek veremez misiniz?

KOLA - KOKA

Ne içiyorsunuz? Su mu, Bira mı? Rakı mı? Hepsini, amma hepsini bırakın... Zira sudan daha faydalı, biradan daha serinletici, rakıdan daha zevk verici içki, başta tekmil Amerika olduğu halde dünyada en çok içilen içkidir. Yâni: Kola - Koka.. Siz de Kola - Koka içiniz.

FIKRALAR

AT MARTİNİ...

Av meraklılarından üç arkadaş birbirlerine taş çıkarıyorlardı:

— Ben bir atışta altı keklik birden vurdum.

— Ben bir atışta on tanesini birden düşürdüm.

— O bir şey mi! Ben bir el ateş edince bir sürü bıldırcın birden avlarım.

Yandaki masada dinliyenlerden Arif Bolat lâfa karıştı:

— Ya ben! dedi. Bir elde yüz tane vururum...

— Siz de avcı mısınız? diye sordular.

Arif Bolat cevap verdi:

— Hayır, kitapçıyım!

BAŞ DERDİ

Bir doktor, tıbbın yeni keşiflerinden bahsederken:

— Bilir misiniz? dedi. Tuhaf görünür amma, başla ayağın sıkı bir münasebeti vardır... Dinliyenlerden kunduracı İsmail Kemal başını salladı:

— Bilirim, doktorcuğum. Erkeklerin baş ağrısı kadınların ayağından gelir...

KARA GÖZLER

Bir ilim meselesi münakaşa ediliyordu.

— Beraber yaşıyan insanların en nihayet birbirine benzediği iddia edilir. Doğru mu acaba?

Kenan Sarıer:

— Zannederim. Meselâ ben mavi gözlüyümdür, karım siyah gözlü. Fakat bazan öyle oluyorum ki gözüm kararıyor...

DELİ GÖMLEĞİ

Delikanlı babasına yeni modadan haber veriyordu:

— Şimdi düğmesiz gömlekler çıkmış, baba!

Adamcağız acı acı güldü:

— Yeni mi duydun! Ben evlendiğim gündenberi hep o gömleklerden giyiyorum, oğlum!

KORKU

Kadın, mağazanın camekânındaki şapkayı göstererek kocasına sordu:

— Bu şapkaya ne dersin, şekerim?

Adamın gözü şapkanın üzerindeki fiat levhasına gitmişti:

— Hiçbir şey diyemem, yavrum, dedi. Dilim tutuldu!

KUCAK

İki kadın konuşuyordu:

— Benim kızım, maşallah, pek akıllı. Daha bir yaşına basmadı, yürümiye başladı.

— Benimki daha akıllı. Henüz dört yaşını bitirmedi, kucaktan inmiyor...

TEHLİKE

Şapkacı kadını tavlıyacağını umarak:

— Bu size çok iyi gitti, hanımfendi, dedi. Başınıza geçirince on yaş gençleşiyorsunuz.

Fakat kadın pek müşkülpesentti:

— Öyle mi? dedi. Dünyada almam! Bu şapkayı başımdan her çıkarışta on yaş ihtiyarlamıya niyetim yok!

NE MUTLU!

İki evli arkadaş dertleşiyorlardı:

— Dün karım ne yaptı, biliyor musun? Kahve içerken, benim bir sözüme kızdı, elindeki fincanı kaldırdığı gibi suratıma fırlattı. Hiç senin başına böyle bir şey geldi mi?

— Hayır. Asla! Biz kahve içmeyiz.

MERAK

Sınıfta hoca talebeye teneffüs cihazını anlatıyordu. Ciğerlerimizin havadan oksijen alıp karbon asidi verdiğini söyleyince, Mişon parmak kaldırdı:

— Oksijenin kilosu kaça, karbon asidinin kilosu kaça, efendim?

Hocanın böyle şeylerden haberi yoktu.

— Bilmiyorum, dedi. Neye sordun?

Mişon cevap verdi:

— Öğrenmek istiyorum, efendim. Bakalım; nefes alıp verirken kârlı bir iş mi yapıyoruz, yoksam zarar mı ediyoruz.

İYİ İŞ...

Maarif Vekili İstanbulda bulunuşundan istifade ederek, Üniversite inşaatını geziyordu.

— Burada kaç kişi çalışıyor? diye sordu.

Ustabaşı doğruyu söyledi:

— Onda bir, efendim.

GÜNAH

Babası oğluna, mübarek ramazan günü, nasihat ediyordu:

— Hayatta hiç bir zaman yalan söylemek doğru değildir, oğlum, hattâ büyük bir günahtır.

Delikanlı şaşkın şaşkın baktı:

— Peki amma, baba, dedi. Kadınlara kompliman yapmak da mı günah?

BRAVO!

Mes'ut koca karısile olan iyi münasebatından bahsediyordu:

— Bizimkinin arsızlığı da yoktur. Benden para istiyeceği zaman bunu iyma yoluyla anlatır. O gün sofraya benim en sevdiğim yemeklerden birini koyar... Meselâ beyin...

Arkadaşı hemen atıldı:

— Ha! Anladım. Demek seni zayıf tarafından yakalıyor...

KEMİKSİZ

Müzeyyen Senar lokantada yemek yiyordu. Garsonu çağırdı:

— Bana baksana, yavrum! Bu sade kemik!

Garson onu kabahatli çıkarmak istedi:

— Kemiksiz et olur mu, bayancığım?

Müzeyyen Senar cevap verdi:

— Onu biliyorum amma, etsiz kemik olmaz sanırım!

BİLGİÇ

İmtihanda tabiiye öğretmeni Âdem Nezihi, öğrenciye:

— Sana iki sual soracağım, oğlum, dedi. Birincisi zordur, ikincisi kolay. Fakat, birincisine cevap verirsen ikincisini sormıyacağım. Kabul mü?

— Kabul, efendim.

— Peki öyleyse, söyle bakayım: Başımızda kaç saç vardır?

— İki milyon yüz yirmi iki bin dokuz yüz kırk üç.

— Nereden biliyorsun?

Çocuk güldü:

— Hani ikinci suali sormıyacaktınız, efendim?

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:

RAMİZ GÖKÇE

Basıldığı yer:

Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI : 212

PERİ

Yarınki sayısını merakla bekleyin!

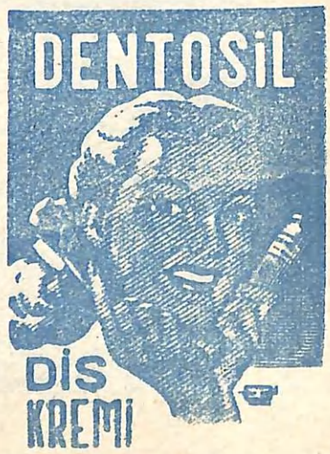

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

— Ne tuhaf! Beni görünce balıklarla alıkların ağızlarının suyu akıyor!